

ת"פ 14038/03 - מדינת ישראל נגד איתי (סטורי) פטורלי

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 14-03-14038 מדינת ישראל נ' פטורלי
בפני כב' השופט דב פולוק

בעניין: מדינת ישראל
המאשימה
נגד
איתי (סטורי) פטורלי
הנאשמים

הכרעת - דין

nocchim:

ב"כ המאשימה עו"ד ראוינה גומה
הנאשם ובא כוחו עו"ד מרדכי סטורי

הנאשם הואשם בجرائم רעש באמצעות מכשיר קול, עבירה לפי סעיף 2 לחוק למניעת מפגעים תשכ"א-1961, תקנה 3(א) ותקנה 17 לתקנות למניעת מפגעים (מניעת רעש) תשנ"ג-1992.

על פי כתוב האישום, "ביום 13.8.2013 בשעה 2:45 לערך, נשמעו בבית המגורים מוסיקה חזקה וצעקות אשר הקימו רעש בלתי סביר".

המאשימה העידה עד ייחד את רס"מ קובי גבאי, כמו כן הוגש קריאה הדוח שערף השוטר, כולל תגובת הנאשם (ת/1) ותע"צ לעניין מענו של הנאשם (ת/2).

הנאשם בחר להעיד.

בהתיחס לאירוע ונסיבותיו, השוטר רשם בדו"ח "צעקות, מוסיקה מהדירה. כ-15 נערים צעירים + אלכוהול, דלתות וחלונות הבית פתוחים. נשמע מחוץ לדירה. נפתחו מספר אירוני רעש מן המוקם. במקום היה אלכוהול. נשמעו צעקות
עמוד 1

+ מוסיקה מן הדירה של אח של נושא הדו"ח. רעש ומוסיקה מתוך דירה נשמע מחוץ לדירה. מדובר במחזיק הדירה במקומם, החשוד הדומיננטי, מחזיק המקום. היה עם אלכוהול." תגבות הנאשם בעת קבלת הדו"ח גרשמה כ:-"לא הבאת לי אזהרה".

בעודתו אמר השוטר שמספר אנשים התקשרו למשטרה להتلון על רעש בمكانם. בהגיוו למקום הוא היל"ר "בעקבות הרעש" והגיע לדירה (ע' 5 לפרטוקול שורה 10), הוא נכנס לתוך הדירה והבחן ב"מסיבה עם אלכוהול ומוסיקה ורעש" (שם, שורה 19).

בחקירה נגדית אמר השוטר שלא היה צריך בעריכת זיכרון דברים (קרי: דו"ח פועלה - ד.פ.) הויל ופרטי האירוע גרשמו בדו"ח. הוא אישר שלא רשם בדו"ח שנכנס לתוך הדירה. לדבריו, לא היה צריך בצלום או הקלטת האירוע באמצעות טלפון הניד שברשותו.

לענין מספר האנשים בדירה, אמר העד שמדובר בהערכתו והוא לא ספר אותם (ע' 6 לפרטוקול שורה 17). הוא ציין שהוא מכיר את אבי המשפחה "מאירועים קודמים", אך הבהיר שיש לו טינה כלפיו. השוטר אישר שהנאשם שאל אותו "למה לא נתת לי אזהרה?". לדבריו, מתן דו"ח באירוע רעש מבלי להסתפק באזהרה הוא בהתאם למידניות מפקד המרחב.

לגביו מספר האנשים שהتلוננו למשטרה, העד לא היה מסוגל לומר אם אדם בודד התלונן מספר פעמים או אם היו מספר פניות למשטרה ממשרף אנשים. העד לא גבה עדות מהמתלוננים וגם אינו סבור שהיה צורך לגבות עדותם או להיעידם.

לטענת השוטר הוא נכנס לדירה כשהדלת הייתה פתוחה. הוא לא זכר מה לבש הנאשם. למרות שרשם בדו"ח שהנאשם "יה עם אלכוהול" אינו זכר שהנאשם החזיק אלכוהול בידו כשהגיע למקום "אך הייתה מסיבה עם אלכוהול" (ע' 8 לפרטוקול שורה 1). העד אינו זכר איזה סוג מוסיקה הוא שמע מעמד הדירה או מה يكن נבעה המוסיקה. מעודomo עולה כי התלונה שהתקבלה על הרעש התיחסה למספר בניין והוא צורף "לזהות את הדירה הספציפית" (ע' 8 לפרטוקול שורות 6 - 7).

לגביו החלטת השוטר לתת הדו"ח לנאשם ולא לאחד האנשים האחרים שהיו במקום, השוטר אמר שאכן ניתן היה לתת דו"ח לכל אחד מהנוכחים, אך הוא הסתפק במתן דו"ח לנאשם מפני שהוא האחראי והמחזיק בדירה.

גרסת הנאשם היא שישב עם שישה חברים בדירה כדי לציין את סיום השירות הצבאי, "היה כיבוד ושתייה ונרגילה וטלוויזיה" (ע' 9 לפרטוקול שורה 16). לגרסתו, הם לא השמיעו מוסיקה ואין מערכת לשם מוסיקה בדירה. בשעה 00:00 אחרי חצות, הם החליטו לסיים את המפגש, הנאשם פתח את הדלת כדי לצאת מהבית וראה שוטר עומד מולו. השוטר שאל אותו של מי הדירה והנאשם אמר שזאת דירה של אחיו. השוטר אמר לו שהם עשו רעש והוא צריך לרשום לו דו"ח. "אמרתי לו למה לא הבאת אזהרה, Caino עושים רעש אז נותנים אזהרה" (ע' 9 לפרטוקול שורה 19).

בחקירה נגד אישר הנאשם שמדובר בדירתו של אחיו שלא נכח במקום. הנאשם חזר ואמר שהם היו שישה אנשים בלבד ושמדבר ב"מפגש אחרי השחרור" ולא "במסיבה" (שם, שורה 31). לדבריו, חלונות הדירה היו פתוחים אך הדלת הייתה סגורה.

אבי הנאשם העיד עד הגנה. הוא לא היה במקום בעת מתן הדו"ח. לטענתו, עד התביעה הגיע אליו עשרות פעמים בעניין בניתה בלתי חוקית. "כל פעם הפניתי אותו (השוטר - ד.פ.) לכיוון הצדκ והוא פנה לצד השני" (ע' 10 לפרוטוקול שורות 29-30). לטעתת העיד, השוטר "אינו אומראמת אף פעם" (שם, שורה 30). העיד אישר שמדובר בדירה של אחיו של הנאשם.

בסיכון בעל פה טען ב"כ הנאשם שיש לזכות את הנאשם מהnimוקים הבאים:

1. הגנה מן הצד. במקורה דן הוגש דו"ח אך ורק לנאשם כשאף אליבא דגרסת השוטר, היו מספר אנשים בתוך הדירה שעשו רעש. אי לכך, קיימת אפשרות ברורנית במתן הדו"ח לנאשם.
2. מחדלי חקירה. השוטר לא ערך זיכרון דברים והיעיד דברים מהותיים שאינם מזוכרים בדו"ח. הוא לא גבה עדות מלאו שפנו למשטרת להתלוון על הרעש והם לא הגיעו לעדות בבית המשפט. בנסיבות אלה, אין מקום לזקוף לחובת הנאשם אי הבאת הנוכחים בדירה בעת מתן הדו"ח כדי הגנה. השוטר גם נמנע לתעד את האירוע על אף שהוא ניתן לעשות כן בנקול באמצעות הטלפון הנייד שהוא ברשותו.
3. עדותו של השוטר אינה אמינה ומגמתית. מהרשום בדו"ח עולה שראאה, כביכול, את הנאשם עם אלכוהול בידו. למורת זאת, בעדותו בבית המשפט אמר שאינו זוכר אם הנאשם היה עם אלכוהול. הוא לא היה מסוגל לתאר פרט כלשהו לגבי האלכוהול בדירה. השוטר לא היה מסוגל להיעיד דבר על מוקד המוסיקה מהדירה. הוא סתר את עצמו כשהיעיד שקיבל הודעה על המקום ממנו עולה הרעש, אך העיד שזיהה את המקום רק אחרי שהלך אחר מקור הרעש. לשוטר יש מניע להיעיד עדות מגמתית על רקע ההיכרות בין לבין אבי הנאשם במסגרת תפקידו כשוטר.
4. יש לזכות את הנאשם בגין זוטרי דברים לפי סעיף 34 לחוק העונשין תש"ז-1977.
5. אין לראות בתגובה הנאשם בעת קבלת הדו"ח כהודה בעבירה. אדרבא, השוטר הוא שפעל לא בסדר והנאשם השיב בתום לב, אם فعل לא בסדר, מדוע לא הוזהר? אולי והנאשם לא עבר כל עבירה, יש לראות את תגובתו כתעות במצב דברים לפי סעיף 34 י"ח לחוק העונשין תש"ז-1977.
6. המאשימה לא הוכחה רכיבי העבירה. לא הוכח שהיא רעש חזק ובלתי סביר. גם לא הוכח שהרעש הפריע משעה שהמתלוננים לא מסרו עדות ולא הגיעו להיעיד. לא הגיעו ראיות לגבי מכשורי שמע בדירה או שאדם שר או צעק או הפעיל כל נגינה.

דין והכרעה

לאחר ששמעתי את העדים והתרשםתי מהם ולאחר שעיינתי בחומר הראיות וشكلתו ולאחר שהזהרתי את עצמי כי

בעדות ייחודית עסקינן, החלטתי להרשייע את הנאשם.

אף אליבא דגורסת הנאשם, בדירה אליה הגיע השוטר באמצעות הלילה אחרי חצות, התאספו מספר אנשים על מנת לצין סיום שירות צבאי עם "כבוד, שתיה ונרגילה וטלוייה" (ע' 9 לפרטוקול שורה 16). אין חולק שחולנות הדירה היו פתוחים.

על פי הרשם בדו"ח ועל פי עדותו, השוטר הגיע לדירה בעקבות קבלת תלונות משטרת על רעש בمكانם.

תגובת הנאשם בעת קבלת הדו"ח בה הוא אינו מכחיש ביצוע העבירה אלא מבקש מהשוטר להסתפק באזהרה בלבד, מהוות חיזוק לגרסת השוטר.

ה הנאשם נמנע מלhäbia כudy הגנה אנשים אחרים שהוא עמו בדירה בתמיכה לטענותיו והמסקנה המתבקש שלא הייתה בעדותם לתמוך בגרסתו.

ה הנאשם היה בעת קבלת הדו"ח המחזיק במקום, כשהדירה בבעלות אחיו. אי לכר, הוא אשר נתן רשות לאחרים להיות נוכחים בדירה והוא אשר היה אחראי למפגש במקום. אשר על כן, אין פגש בכך שהשוטר רשם את הדו"ח נגד הנאשם ולא הייתה חובה לרשם דו"ח גם נגד כל אחד מהnocחים בדירה. הוואיל וכן, אין לקבל טענת ב"כ הנאשם לאכיפה ברנית.

תרשומת השוטר כוללת את כל יסודות העבירה ואת כל העבודות הרלוונטיות ואין ממש בטענת ב"כ הנאשם שהשוטר נדרש גם לעורך דו"ח פועלה/זכרון דברים מעבר לתרשומת הדו"ח. הוואיל והשוטר היה עד לאירוע העבירה, די בעדותו ולא הייתה חובה לגבות עדותם של אלו שפנו בתלונה למשטרה על הרעש מהדירה ולהביאם לעדות בבית המשפט.

עד התביעה עשה על בית המשפט רושם אמין והuid בבירור על כל יסודות העבירה. הפרטים שלא היו זכורים לשוטר, כמו סוג האלכוהול או אם הנאשם החזיק כוס אלכוהול בידו, אינם פרטיטים מהותיים לעניין ביצוע העבירה. בניגוד לטענות ב"כ הנאשם לא הייתה סתרה בעדות השוטר בעניין זהה הדירה המקורי הרעש. על פי עדותו, הוא הגיע לבניין בעקבות התלונות על הרעש ואז הגיע לדירה הספציפית בעקבות הרעש מהדירה. התלונות משטרת והגעתו של השוטר לדירה הספציפית, מעידות על היות הרעש מהדירה חזק ובלתי סביר. אמן השוטר לא תיאר את מוקד המוסיקה, אולם אין חולק שהיתה טלויזיה אשר באמצעותה ניתן היה להשמיע מוסיקה באמצעות ערוצי מוסיקה או ערוצי רדיו. יתר על כן, במקומות בדו"ח המועד לציין מקור הרעש, ציין השוטר "צעקות". אמן, השוטר מכיר את אבי הנאשם במסגרת בעודתו, אך אין כל ראייה שהוא כאמור להשפיע על עדותו. השוטר הגיע למקום בעקבות תלונות משטרת על רעש מהמקום ולא מיזמתו האישית.

הוואיל והרעש מהדירה היה כה חזק עד לכדי להביא אנשים בסביבה לפנוט בתלונה למשטרה, ברור שאין ממש בטענת ב"כ הנאשם לחוטי דברים.

לבסוף, בקשת הנאשם מהשוטר שלא לרשות לו דו"ח על הרעש אלא להסתפק באזהרה בלבד, אינה טעות במצב הדברים לפי סעיף 34 יch חוק העונשין תש"ז-1977 כשההנאם היה מודע לעוצמת הרעש מהמקום ולאפשרות שמדובר ברעש חזק ובלתי סביר.

אשר על כן החלטתי להרשייע את הנאשם בעבירה המיוחסת לו בכתב האישום.

ניתנה היום, ד' ניסן תשע"ה, 24 ממרץ 2015, במעמד הנוכחים.